

Boek
van de

סוּכָּה'ים,

tevens

Handleiding van de Synagoge-
diensten,

der

Nederlandsch-Israëlitische Gemeente

te

Utrecht.

Bij het opdellen van dit ספר-boek heb ik mij niet beperkt tot wat in strikten zin ספר is; doch daar ik een goed middel-tot-hulp heb willen geven, heb ik menig ding er in opgenomen, dat tot de ספר behoort. Men zal hier voornamelijk ook die dingen vinden, waarsomtrent gemakkelijk een oogenblik van onzekerheid kan bestaan — juist op't moment zelf van wel-of-niet-geschieden. En het is eigenlijk bedoeld als hand-leiding, waaruit men zich van te voren op de hoogte kan stellen omtrent t'geen heeft te geschieden.

Ik heb vooral duidelijk willen zijn en onzekerheden willen voorkomen en wegnemen. Vandaar dat men veel dingen er twee of drie of meermaal in zal aantreffen; ik heb liever iets een paar keer te veel gezegd, dan de mogelijkheid laten bestaan, dat men naar iets zou zoeken en het niet zou kunnen vinden. Tot overmaat van duidelijkheid dienen dan nog de verwijzingen naar de paragrafen onderling.

Ik heb niet gelet op strakke consequentie in de wijze van uitdrukken. De eene keer kan iets heel anders zijn uitgedrukt dan de andere. Het eene is twee of meermaal gezegd, het andere maar een keer en verder, zoo noodig, aangegeven door ver.

wijzing naar de bewuste paragraaf. Doch de duidelijke
Gheilt heeft daar zeker niet onder geleden.

Men zal in menige מנהגים - verzameling (zoo b.v.
P. Geigers דברי קהלות, de הנהגת ביה"כ van Amsterdam)
allerlei vinden, waar hier niet over wordt gesproken.
Hier is het spreken daarover niet noodig, omdat ge.
compliceerde gevallen — wier gecompliceerdheid
niet van den kalender alleen afhankelijk is — in
een קהלה van bescheiden afmetingen als de onze zoo
goed als niet voortkomen. In de groote Gemeenten komen
allerlei samenvallingen voor: מ"ז שבת ר"ח en מ"זה ו'
en ר"ח en מ"זה, veel jaartijd-hebbenden tesamen, enz.,
waardoor de aanwijzingen dienen te zijn gegeven. In
onze Gemeente behooren zulke gevallen tot de uiterste,
uiterste zeldzaamheden. Komt er een voor, dan geeft
de Opperrabbijn zijn aanwijzing.

Dok een en ander van zaken buiten het בית
הכנסת heb ik hier opgenomen.

Er is natuurlijk een groot verschil tusschen het
eene en het andere, tusschen b.v. een handelen in strijd
met § 230 en een handelen in strijd met § 402. Het oor-
deel over de waarde dezer dingen en de beslissing, of
en hoe een verkeerdheid te herstellen, staat alleen
aan den werkelijk deskundige.

ס' דבני קרלוג, מונטי פרינקפורט על החוקין, לבי זליון בדי קהרן יידיש
זיכל גייגר, מאמאמאמא 1862. א.מ. Frankfurt 8°
ס' לוקטי הלגי, מונטי וויכצוגר, לבי נמן הלגי זקאזעריגער. א.מ. Frankfurt 11°

1907 Kauffmann

ס' מטה מאה, מונטיס ודיניס ודרואיס וגו' על הקומה ועל העצודה ועל
הגה' לבי מאה אצד דקה פבעמפלן אטאלאטשקי א.מ. Frankfurt 4°

ס' יוסף קומץ, דיניס מונטיס דפנקפורט ע"ב חוקין ועוד, לבי יוסף יוסף
8° ד.פ. 2: א.מ. Sch. Meisel 1723. א.מ. Frankfurt. א.מ. 18° אלקן נויילונגן

א.מ. Frankfurt 1928 Herzog.

עמס מוגיס לבעל פורת יוסף ופרי מוגיס בקדור העון לבי
Königsberg 1845 Lantzer

ס' המונטי לרכב קצין היכחי
א.מ. Berlin 1855

ס' קצודרהס לבי דוד צב' יוסף קצודרהס
Wärschau 1877 Schrift.

gieder;

ס' המונטיס חבל האנה לבי יוסף ייזק טירין
Wärschau 1871 Lewensohn

ס' מוקרי מונטיס מילת אברהם לעעוויזקין
Berlin 1846 Kornegg

ס' מוקרי מונטיס לבי יוסף פינקעלשטיין
Wärschau 1874 [groschen.

deel plagiaat van het vorige]

כל ט
אצב' הלפט
תיקוני ציהר
הנודות ציהר

Algemeene regels

- §1 In het algemeen genomen wordt de Aylkenazische ritus gevolgd
- §2 Omtrekt den aanvang van de diensten ter Synagoge zie
- §3 De plaats van den hon is vordem yon. Doch hij staat op het Almemmor 1° steeds bij עולם en 2° steeds bij פקוק דמחרן (§ 12); 2° steeds bij קריאת התורה (§ 28); 3° bij חמה steeds bij וידבר ויארזי en behalve op תענה חזק (§ 462); 4° op Vrijdagavond bij לבינת נקוה קרא ליקרך יום לכה דודי (§ 95); 5° Zaterdagavond bij כרוך כרוך (§ 182); 6° bij het begin van de עניקות (שחרית), van ירון עולם tot ירון עולם (§ 484); 7° bij de חגלה (§ 884) v. Zie ook § 831.
- §4 De hon wacht met 't beginnen tot hij het tecken daartoe krijgt.

שחרית in het algemeen.

- §5 ירון עולם tot ירון עולם wordt leid door den hon voorgedragen. Het geschiedt echter niet op de ochtenden tusschen iemands overlijden in de burgerlijke gemeente Utrecht en zijn, resp. haar begravenis; niet: in de omliggende plaatsen, die tot de קהלה Utrecht behooren.

§1a Onze uitspraak is de (Nederlandsche) zgn. יאכנזי-sche; doch iemand, die van afkomst een קדוש is, zegt קדיש en de זכרות החרוה, en ח'ן-ינגן זיין זאך, naar זיין uitspraak.

§4 ירון עולם en de גרין en ת.א. (וואס כרוה זיין) זאך חלב

§4a De hon heeft steeds een טבת aan, behalve 1° bij ירון עולם tot na תקנת זיין, 2° bij חמה bij וידבר ויארזי en wat event. daarvoor is (§§ 167, 168, 170, 244); op תענה echter wel (§§ 461 en 462) en op יום קטן (§ יום קטן) — Hij legt het steeds af, nadat de dienst geheel is afgelopen.

§5. De bedoeling is, kenbaar te maken, dat er een חת is op זאך en זיין veruult dit ten gevolge van de זאך ויין ויין ויין en te afwezigheid van זאך ויין ויין ויין. Evenzo op ten gevolge van de זאך ויין ויין ויין

en van de afwezigheid van מלבי"ם — behalve dan פנינין —. Op de andere dagen, waarop לוחש en לוחש ופ"ן vervallen, is er ook none-invloed. Op פ"ס is alles een groot מלבי"ם en laat men dit speciale middel tot kenbaar-making vallen. En op de פנינין-dagen vormt ע"ם פ"ד de inleiding tot דפ"ס.

לבוש קו"ה פ"ו מ"ו פ"ע ה' [בפנין] וט' §6
 וע' אס פ' תקפ"ב פ"ע י', וח"ן פ"ו מ"ו פ"ק
 ט"ו [חכמת הקבלה?] , חסה חסה פ"ו ל"ו ,
 א"ת מקרא"ל פ"י פ"ד ל"ו , אכלי הלכות האלה
 פ"י ב' , [ולן כמו אכלי רח"ן פ"ק פ"ו מ"ו
 פ"ע ט"ו]

אמות רבה פ"ו כ"ה פ"ו ז' וע' ו"ף
 הרד"ל אס א"ת י"ט ; ערוך האלמן
 י"ד פ"י רפ"ה פ"ע ל"ו ; חכמת הקבלה חכמת חכמים
 פ"י קט פ"ע ז' ; א"ע א"ת פ"י ז' ח"ן פ"ק פ"ו
 ז' 622. ע"ד חכמת הקבלה, פ"ק י"ט חכ"ו

שחרית in het algemeen §5-11 7

den wordt ע"ם פ"ד alleen met de eerste maar woorden door ten פ"ן ingezet. Op alle dagen, waarop לוחש en לוחש ופ"ן niet worden uitgesproken (§5b), dus op פ"ס, פ"ו, פ"ו, פ"ו enz., en ook op de פנינין-dagen en op פ"ס wordt deze regel niet gevolgd: ע"ם פ"ד wordt dan leud voor-gedragen. Doch op de ~~dagen~~ andere dagen, waarop פ"ד niet wordt uitgesproken, wordt de regel wel gevolgd.

- §6 De פ"ד פ"ס worden niet voor פ"ד gezegd, doch onmiddellijk voor de פ"ד gezegd.
- §7 De woorden לוחש פ"ד diench door den פ"ד te worden uitgesproken, dat de Gemeente er niet op laat volgen.
- §8 De פ"ד van פ"ד wordt alleen maar ingezet tot פ"ד.
- §9 Onmiddellijk voor פ"ד, na het aanleggen van het פ"ד, rest. van de פ"ד, wordt פ"ד uitge-sproken, gevolgd door פ"ד.
- §10 פ"ד wordt altijd in zijn geheel ~~door den~~ (tot en met פ"ד) worden פ"ד gereciteerd.
- §11 Indien een פ"ד ter Synagoge is op een dag, dat hij een פ"ד voltrekt, onverschillig, in welke stad die פ"ד plaats heeft, dan reciteert hij, beurt

שחרית in het algemeen

om beurt met den רון, de verszen en versgedeelten van
 עבודת וברות מו השניות, naar de indeeling in Baerן
 כ"ג) ה' יחון לעובד עד 2 = יא; tot en met het 2 = יא;
 ה' ו' wordt door den רון met het gewone reci.
 talief gereciteerd). Is een „Gevatter“ aanwezig
 dan geschiedt het door „Gevatter“ en רון. Zyn
 שר"ן en „Gevatter“ aanwezig, dan geschiedt
 het door hen beiden. In het 1 = en het 3 =
 geval begint de שר"ן; in het tweede de „Ge-
 vatter“. Is de רון zelf de שר"ן of de „Gevatter“,
 zonder dat de „Gevatter“, resp. de שר"ן ook
 aanwezig is, dan draagt hij וברות voor in
 beurt/hang met den רון of die hem vervangt.

Op de werkdagen plaatst de רון zich
 voor ארבעה וברות voor ארבעה וברות (vgl. § 3). Of
 begint hij voor den רון bij ארבעה וברות (§§ 104 en 106);
 of ארבעה וברות (§§ 104 en 106);
 of ארבעה וברות (§ 319) הגדול לפני כפף bij
 gewoon bij ארבעה וברות; of de beide dagen bij
 ארבעה וברות (§ 385); of de beide dagen ארבעה וברות
 ארבעה וברות (§§ 118 en 120).
 Zoude Opperrabbin ter Synagoge is, wordt
 het וברות door hem gereciteerd; behalve inge-
 val hij ארבעה וברות is.

§ 12.

§ 13.

in het algemeen. שחרית

§14. Indien een חתן op den dag zijner חתונה ter Synagoge is, wordt van זירה ודאה af tot en met זכרון משה door den חתן op een bijzon. dere melodie [een andere dan in §15] voorgedragen.

§15. Indien op den dag eener חתונה, onderschil. lig, in welke stad ze plaats heeft, op z'n minst een der זכרונות ter Synagoge is, wordt van זכרון משה af tot en met זכרון יצחק door den חתן op een bijzondere melodie [een andere dan in §14] voorgedragen.

§16. Met het begin wordt wel gezegd. זכרון יצחק

§17. Met het begin vande חזרת התפלה, resp. met den קריאת (§ 10), wordt gewacht tot de Opper. rabbijn met זacht ענה gereed is; behalve de Keeren, dat hij על כבוד is.

§18. Ingeval op werkdagen iemand na זכרון משה, doch voor de חזרת התפלה ter Synagoge is gekomen, wordt onmiddellijk voor de herhaling van ענה ענה "half קריאת" met זכרון משה door een der זכרונות, resp. een jaartijd-hebbende, niet onder de 13 jaar, — en bij afwezigheid van hen door een ander — uitgesproken. Hij, die dezen קריאת uitpreekt staat niet naast den חתן, doch naast het Almemoor (§§ 68 en 68; vgl. Anders dan in Amsterdam.

§16a זכרון משה wordt steeds זכרון משה gezegd. זכרון משה ע"י קצו §16a זכרון משה ע"י קצו

§ 18. זכרון משה ע"י קצו ע"י קצו

Men den dit heeft van het זכרון משה-זין niet plaats: זכרון משה ע"י קצו

זכרון משה of jaartijd-hebbende — anders dan זכרון משה ע"י קצו

זכרון משה ע"י קצו ע"י קצו

Op een dag, dat uit de תורה wordt gelezen, ge-
schiedt dit niet. Zie vooral § 60 en § 69.

§ 19. Op alle werkdagen, bij שחרית en bij מנחה gaat
de ene of iemand anders gedurende de חזרת התפילה
met een bus rond; het heeft plaats na קדושה, doch op
een זמנית ^ל ochtends na het uitspreken der קבוקות.
Achterwege blijft het op ⁽¹⁴³²⁾ זכרון ⁽¹⁴³²⁾ of ⁽¹⁴³²⁾ Vrij-
dagmiddag ⁽¹⁴³²⁾ En bij מנחה van יום טוב ⁽¹⁴³²⁾; doch het geschiedt
wel bij מנחה op יום כפור ⁽¹⁴³²⁾. De opbrengst komt
aan het Joodsche Armbestuur.

§ 20. De זמנית van זכרון in de חזרת התפילה wordt in
haar geheel luid door den חזן voorgedragen ^ל,
zoals elke andere זמנית van זכרון.

§ 21. In תענית wordt op de gewone dagen
זכרון niet gezegd (§ 53).

§ 22. Na de חזרת התפילה wordt זכרון קדיש door den חזן
uitgesproken; op dagen, waarop תענית wordt ~~niet~~
gezegd, volgt dit eerst en dan de זכרון קדיש; even-
zoals is het met הלל; en ⁽¹⁴³²⁾ is het met חזון ⁽¹⁴³²⁾
gevolgd door תענית (§ 506). Op dagen, waarop een קורא
wordt uitgesproken, op זכרון, וי' en וי' — op de

^ל En niet wordt, zoals sommige doen, zacht
door den חזן gezegd van זכרון tot זכרון.

זכרון יום טוב ש' רח"ט ס' ס' ד' (בית הקברות) § 19
[Een eigenlijk privilege van de
leden van het Armbestuur]

§ 20 a. In de חזרת התפילה van זכרון wordt
steeds de זמנית זכרון כהנים uitgesproken, ook
op זמנית זכרון (§ 439).

קריאת ז'...

33st of jaar.
" קדש wensch
et het "leeren"

ענין Sochtends
ז' קדש (625),
" met ז' re
" Rilm of
" door קדש
" door "Be
" het "leeren"
" or een ז' ז'
" ille van wien)
" dan 'ז' ז'
" l de oddf enz.

t Almemor
aat langs den
" daalt achter
" fangeet, hij

קריאת התורה

die den *מורה*-titel heeft — ook de elvers fungerende Rabbijnen en *Opker*-rabbijnen, en ook iemand, die hier *Opker*-rabbijn is gevestigd, doch wiens functie hier bij zijn Leven is geëindigd —, wordt alleen maar *מורה* genoemd.

§ 35. Indien de *קורא* den „opgeroepende“, *קורא* den *קורא* wil „oproepen“, wordt deze met het gezworen *מורה* en zijn willek naam „opge- roepen“ door een ander.

§ 36. Wie „opgeroepen“ is, begeeft zich van zijn plaats langs den kortsten weg naar het *Almemmor*. Na zijn *na-כרה* blijft hij op het *Almemmor*, totdat de volgende „opgeroepene“ met zijn *na-כרה* gereed is; dan gaat hij langs den anderen weg naar zijn plaats terug. De „laaste“ „opge- roepene“ blijft op 't *Almemmor* tot de *הכנה*, volgt dan 't *כפר תורה* en gaat daarna naar zijn plaats terug (behalve § 802).

§ 37. Indien de *קורא* is opgeroepen, wordt het *קורא* na zijn voor-*כרה* door den *שופר* of iemand anders uitgeroepen. Tevens staat er dan tijdens zijn *כרות* en lezen iemand aan zijn rechterzijde (waar anders de „opgeroepenen“ naast hem staan).

§ 38. Indien de *קורא* is „opgeroepen“, staat er tijdens zijn *כרות* en het lezen iemand anders op zijn *קורא*-plaats.

§ 39. De indeeling van de *לשנה* van den komende *שנה*, die op Maandag- en Donderdagochtend

§ 34a Omtrent het „oproepen“ van een *קורא* en een *מורה* - jongen zie § 134.

§ 35 Anders dan *קורא* *קורא* *קורא* *קורא*.

§ 37 *קורא* *קורא* *קורא* *קורא*.

קדיאת התורה

en 535-middag wordt gelezen, heeft plaats volgens
Maers א"י ע"ז (ע"ז 401) [evenals Wagenaar (122, 637)]

§40. Op Maandagochtend en Donderdagochtend, ingeval van
samenvallen met een datum, die קריאת התורה heeft, wijkt de
de 1 = פרא van den komenden 535 voor de פרא van dien dag.
Evenzo de פרא van 535-ochtend voor de פרא van י"ט; en de
פרא van 535-middag event. voor die van כפור or-middag.

§41. Na de na-ברכה der „opgeroepene“ volgt eerst het „op-
roepen van den volgenden עובד לתורה en daarna al zijn
זיצין in 's (behalve §§ 789 en 795). Na de slot-ברכה van
den 't laatst voor den 535 „opgeroepene“ volgt eerst
de 535 (§ 43) en daarna pas het verdere (§ 45).

§42. De eerste זיצין in wordt omtrent den „opgeroepene“
zelf uitgesproken; de verdere omtrent diegenen, voor
wie de „opgeroepene“ het wenst, met een of
meer יזכור 's (volgens de regeling van de 535-vereending).

§43. Na קריאת התורה (zie § 44) wordt
535 gezegd; daer den 535 onverschillig, of hij
als קורן fungeert of niet.

Op de werkdagen wordt deze 535 onmiddellijk
na de slot-ברכה van den 't laatst „opgeroepene“
uitgesproken. Op 535 ווקא 535 en 535 פרא 535
wordt hierbij het 1 = 209 niet op den 535 gelegd.

Ingeval er een חפטיד is, dus op 535-ochtend en

1

§ 42 a Omtrent titels etc., die in een זיצין
worden gebezigd, zie §§ 34, 134 en 785.

§ 43. א"ע א"ז ס' רפ"ב ע"ד ונגנה אס, וט"ז
אס ע"ד, וח"ל אס ע"ד, והג"ל אס
ע"ד י"ח - בא"ע א"ז ס' רכ"ב ח"ל ע"ד 3 -
בא"ע א"ז ס' קמ"ז ח"ל ע"ד י"ב

קריאת התורה

ו' ochtend wordt deze קריא ^{הי} uitgesproken onmiddellijk na de slot-זרכה van den 't-laait-vorr-den-^{an} חפטי-^{an} opgeroe-^{an} pene; dus, indien er ^{an} 2 קפריס ^{an} zijn, na het lezen uit het 1^e קפר, en, indien er 3 קפריס ^{an} zijn, na het lezen uit het 2^e קפר. Het קפר, waaruit nog niet is gelezen, wordt erbij naast het vorige op den זכך gelegd; doch niet event. een קפר, waaruit reeds is gelezen en waar ^{an} reeds הגברה heeft plaats gehad

§ 44. Bij קריאת התורה-na-dadeklyk-הי קריא wordt deze חונה ^{an} nooit uitgesproken; ובנוה יתרו na mas na ושלט ^{an} קריס

§ 45. Indien er 'en קריא ^{an} is ^{an} הפטרה ^{an} is, ^{an} volgt ^{an} onmiddellijk ^{an} op den קריא ^{an} event. הגברה (§ 46), dan יתור חפטי ^{an} en dan al de זכך ^{an} 'ו' ^{an} van den 't-laait-vorr-den-קריא-^{an} opgeroe-^{an} pene.

§ 46 הגברה gaat steeds vooraf aan al de זכך ^{an} 'ו' ^{an} van den 't-laait-ervoor-^{an} opgeroe-^{an} pene.

§ 47. הגברה heeft aldus plaats: de הגביר ^{an} opent het ק"ת ^{an} op ז"ח ^{an} minst over 3 kolommen, heft het de hoogte in, ^{an} draait ^{an} zich langzaam naar rechts (het gelaat naar het Zuiden), dan verder naar rechts (het gelaat naar het Westen), dan verder naar rechts (het gelaat naar het Noorden) en dan verder naar rechts (het gelaat naar het Oosten); vervolgens gaat hij, zonder zich terug te draaien, zitten.

§ 48. 'ו' ^{an} wordt steeds, ook op de נוזים ^{an}, opgedragen aan een jongen onder de 13 jaar oud.

ו' Als er geen ter Synagoge is, vervult deze משה ^{an} niet, doch wordt door een "volwassen" vervuld.

תחנון

10° Den middag voor ochtend en geheel ochtend.
11° Van middag voor ochtend (n=3) af tot en met ochtend.

12° Den middag voor ochtend en geheel ochtend.

13° Den middag voor ochtend en geheel ochtend.

14° Den middag voor ochtend en geheel ochtend.

15° Den middag voor ochtend en beide dagen van ochtend.

16° Bij den ochtenddienst, waarbij een hof op zijn ochtend-dag ter Synagoge is; en ook ingeval het mocht voorkomen, dat een hof tijdens zijn ochtend dienst ter Synagoge aanwezig mocht zijn. Voorts bij ochtend, wanneer een hof tijdens zijn ochtend dienst ter Synagoge is.

Indien op den dag echter ochtend, onverschillig in welke stad die ochtend plaats heeft, een (of meer) ochtend dienst ter Synagoge is (zijn). Doch indien hij (zij) voor ochtend na ochtend-middag de Synagoge heeft verlaten, vervalt ochtend.

Bij ochtend van zulk een dag vervalt hij (verlaten zij) ge voor ochtend den tijd van het uitspreken van ochtend de Synagoge. ^(ochtend) ^(ochtend)

§ 52 Maandagochtend en Donderdagochtend wordt ochtend uitgesproken met ochtend. Doch op al de data en in al de gevallen, waarop en waarin ochtend vervalt (§ 51), vervalt Maandagochtend en Donderdagochtend ochtend.

ochtend en event. ochtend niet.

אע"פ א"ח מר"ב
אע"פ א"ח מ' ק"ל ע"ד ונהגה, ט"ז אס ע"ק י' י"א
ב"ק אס ע"ק י"ז

אע"פ א"ח מ' ק"ל ע"ד ונהגה, ט"ז אס י"ז
ע"ק י"ז, ח"א אס ע"ק י"ז, ב"ק אס ע"ק י"ז

החובות הלב' חוב פ' ס"ט וע' (19-18) § 52

למוצד

in niet ge.
en des ochtend en
עמור (ש"ג: 51) קטע
אם (848 en 51: 2);
gezegd (287).

למוצד

en
gezegd; en
elken 135 תענית.
vervalt למוצד, dan
אם, אם אים אים;
למוצד. Behalve
wordt gezegd, doch

יום כפור ויום

פ.

om op den dag van

עלינו נא - אשרי וגו' קריאת התורה

en ook ingeval het mocht
ende zijn ^ו 's ter Synagoge is.
wel ^ו , doch niet ^ו § 55.
gen ook § 5.

אשרי וגו' קריאת

wordt alleen voorgedragen
onderdag, indien ^ו wordt ge-
 , behalve of ^ו § 55.
ren er van behoeft niet te worden
van het ^ו is afgeleepen.
54-56.

wordt, zoo er een ^ו ter
 hij onverschillig in welke stad,
 als ^ו voorgedragen, ingeval er
bende is, die voor hem ^ו moe-
 die volgens § 24 zegt of 7
 jaartijit-hebbende, ^ו § 24.
 heeft. geoord, ^ו bij ^ו enz.

v

mit ^ו § 24) de
 'et geval van § 51: 17°.

§ 55

§ 5

עלינו מא

5	87 פ' יום ג' אל כסח	23	ערב יום כפור	107 פ'
6	" " ז' " " 106	24	יום כפור	130
7	" " ה' " " 107	25	יום א' וצ' אל יוסת' 25	76
8	" " ו' " " 135	26	" " י"י סוה" 26	31
9	" " ז' " " 114	27	הואענ' רבן	61
10	" " ח' " " 66	28	אמין עצרת	12
11	118 ח' קרו חג	29	אמחט תורה	90
12	33 א' חמי' ואני	30	קרו חג	118
13	68 יום א' אל אשעית 13	31	א' חמי' ואני	33
14	29 " " ז' " " 29	32	י"י חנוכה	30
15	118 ח' קרו חג	33	" " ט' טבת	74
16	79 י"ז בתמוז	34	" " פ' אקלים	49
17	137 ט' ז' אב	35	" " זכור	109
18	98 ערב ר' אל ראש	36	תענית אשתך	22
19	81 יום א' אל ר' אל ראש	37	" " פורים	7
20	47 " " " " " 47	38	" " פ' פרה	51
21	10 י"י תשובה [חול]	39	" " פ' חמדא	77
22	32 אצת אונ' "	40	" " חיל' "	12
			19 חתונה (§67) 41	

de hier niet genoemde bijzondere dagen hebben geen bijzonder aanzien.

§67. Dat ingeval een pan ter Synagoge is, Pt. 19 wordt gezegd (§66 n. 41), is alleen van kracht voor den dag van zijn, doch niet ingeval hij geturende zijn afwezig is.

[?]. אע"פ' קל"ב ט"ז
די 30 ס' ז'
פ' ע"ז in (Berlin 1855) אין הירוש' מא ס' התענית
[20. 62] [in Toledo; voor een deel anders
dan hier § 66; en anders dan תמיד 7:4 (§63)!!]
אע"פ' קל"ב ט"ז תכ"ג סע' ג'

עליו נא

aanwzig mocht zijn (171 § 51:1 en § 56:9, waar 'anders is).

§ 68 Thach op de werkdagen, waarop תורה קריאת plaats heeft — ook תעורר — iemand na 1713 van den 'laatst "opgeroepen" ter Synagoge komt, en indien 't op de andere werkdagen geschiedt na het begin van de תפלה, dan wordt na den 1717 na 1718 § 63) 2. 23 uitgesproken, gevolgd door 1717 met 1713 door een der 23, resp. een jaartijd-hebbende, niet onder de 13 jaar — en bij afwezigheid van hen door een ander, niet onder de 13 jaar — uitgesproken. Deze staat daarbij niet naast den 171, doch naast het Alchemmer.

§ 69. ^{een} 1717 1713 met 1713 (§ 18, 68) kan niet uitgesproken worden door dengene, die als 171 fungeert; en bij denzelfden Synagogedienst kan (even) de 2 (68) niet uitgesproken worden door dengene, die (event.) den 1 (18) heeft uitgesproken (§

§ 70. Of 171 en 171 heeft het in § 68 gezegde niet plaats.

§ 71. Of den laatste 171 na de 171 van §§ 63-69 volgt het, leeren in 1717 1717 als in § 27 is aangegeven; voor 171 en 171 zie §§

§ 72. In een 171 wordt bij voorkeur het formulier gebezigd פלוני הווינו, resp. חן, resp. פלוני הווינו חן, gevolgd door den naam van de moeder.

⤴ zoodat hij of voorit in § 18 gezegde te laat is of — zoo dit mocht hebben plaats gehad — 't heeft gemist.

מעריב - מנחה

- § 82 Dadelijk na עילינו ~~wordt~~ in het, indien מעריב niet dadelijk volgt,
uitgesproken wordt עילינו יתום (8) gezegd
- § 83 Bij u ecktaan wordt, indien מעריב niet dadelijk of כנסת volgt, na
עילינו יתום (82) geleerd met יוסר או דיען (82) קריי יתום
[en gevolgd] — de laatste zin van § 26 is ook hier van kracht.

מעריב

- § 84 Indien מעריב afzonderlijk wordt uitgesproken, behalve
op מוסף יום, מוסף יום ^{כל-לילה} ~~כל-לילה~~ en שבת, vangt het met
de verschillende Bijbelverzen aan: עיר החללות; mit en mit
ועודם ד' ויפלטם וכו' ^{zoals ze in de Nederlandse תפלה-uitgaven}
staan; gevolgd door קריי קריי door den חזן.
- § 85 Dadelijk na עילינו ~~wordt~~ volgt עירי עיר, behalve op Vrijdag,
avond, מוסף יום, — danna ויקיר ויקיר — כל-לילה ^{כל-לילה}
en תעריב יום (8).
- § 86 Dadelijk na עילינו ~~wordt~~ יתום קריי יתום (8) gezegd
- § 87 Indien מעריב niet dadelijk aan aansluitend wordt
uitgesproken, behalve op מוסף יום, מוסף יום ^{כל-לילה} ~~כל-לילה~~ (8) ויקיר ויקיר, (8) תעריב יום (8)
volgt ^{zoals in de Nederlandse} Psalm 121, gevolgd door קריי יתום (8) behalve event. in den ~~נוער~~ ^{נוער} ~~ת~~ ^ת
- § 88 Indien bij het afzonderlijk uitgesproken מעריב, behalve
עירי עיר, תעריב יום, מוסף יום, מוסף יום ^{כל-לילה} ~~כל-לילה~~ en תעריב יום, מוסף יום, תעריב יום

Behalve op 373 תעריב יום (423)

§ 83 a Om te voorkomen het vervallen vanden dienst
van מנחה zie § 836

§ 836 Ingeval het gedurende den winter
moeijlijk ^{of niet} bijeen te krijgen of den מעריב
ertergevolge daarvan de dienst van מנחה ver-
valt, wordt te half acht of, ingeval "nacht"
later is, met "nacht" in het ^{lokaal} מעריב-
dienst gehouden. In den tijd van יוסר wordt,
~~in omstandigheden~~ al naar de omstandigheden
van "nacht"-tijdstip, aantal vaders ^{bezoekers},
enz. zijn, vastgesteld, wanneer men hiermee
zal beginnen, en in den tijd van קריי, wanneer
men hiermee zal ophouden (verl. § 368).

Behalve יום כפור!

